

104 Pars I. Illustratio X. Panegyrica.

Deum colebant, uti Terram quoque, quam & Deam & Alticem venerabantur suam, aliquā excellentiā Iovi concessa supra Terram. Loquor cum Masculo libro 5. Ponderat. Augustini libro 7. de Civit. Dei, cap. 23. ubi sic: *Nos potius dicamus Deiparam Alticem, de qua dicitur, Terra dedit fructum suum: Iosephum Altorem, seu Nutritum, utique Christi & etiam Mariæ. Si enim Mariæ respectu Christi simul est Sponsa & Mater: ita etiam Iosephus ipsius Mariæ Sponsus simul & Pater est, quia ejus conjux & nutritius. In figura enim hujuscem Ioseph, non solum Christum, sed ejus Matrem nutrientis & domum, legimus de altero Ioseph Patriarcha. Genesios 47. vers. 12. hæc: Et alebat eos, omneque domum patris sui, prabens cibaria singulis. Legunt Cajetanus. & Lippomanus ex Hebreo fonte, & ex D. Augustino: Et metiebatur tritum patri suo Ioseph secundum corpus: pane ori parvuli, vel ad os parvuli. Suum Patrem Christum, qui Pater est omnium, secundum ejus humanitatem & corpus, Ioseph pascebatur, panemque pro vita alimento ori applicabat parvuli, vel ad os parvuli infantuli Iesu Christi: quin & Mariæ etiam (quæ antonomasticè Dominus Dei & Iacob dicitur) domum infatigabili curâ alebat & nutriebat, quâ utriusque majestatis nutritius. Nec propter majorem (exaggeratione quidem laudatoria) excellentiam Ioseph respectu Sponsæ Christi nutritis, videbimur Sponsæ Mariæ Deiparæ derogare laudibus & encomiis. Nam quidquid gloria & laudis impenitus Sponso sancto Ioseph, totum est ad laudem Sponsæ, id est Beatissima Virginis Mariæ Dei, aiebat noster Pelbartus lib. 6. Stellaris, part. 2. art. 3. Non omittam per pulchra pro Sancto Ioseph verba Ioannis Ossorio tom. 3. Concione 2. de eodem Sancto, sic loquentis: *Sicut enim omnia qua Dei sunt, Maria sunt, quia Mater & Sponsa Dei illa est: ita omnia qua Maria sunt, Iosephi sunt, quia vir ejus est: omnis laus Maria Iosephi est, quia illa ejus Sponsa est; & omnia qua illius sunt, propria ille putat. Quæ Dei sunt, Maria sunt: quæ Maria sunt, Iosephi sunt: qui Deum laudat, Mariam laudat, qui Mariam, Ioseph. Preme illa**

verba, Qui Deum laudat, Mariam laudat; qui Mariam, Ioseph. Ergo in Maria & Ioseph, ipse laudatur Deus? Ergo laudes Ioseph & Mariæ, laudes sunt ipsius Dei? Sanè quidem.

146.

Deum quæ
arte exam-
biat Iose-
phum &
Mariam à
semeipsis
Laudari.

Iosue c. 10.

LXX.
Arias
Mont.
Thom.
Malv.

March.
cap. 2.

S. Albert.
Mag.

Cornel. à
Lap.

Maria sub
nomine S.
Ioseph in-
telligitur.

Iosue c. 10.
vers. 13.

LXX.
Iosue c. 10.
vers. 13.

Iosue c. 10.
vers. 13.

Lucas
cap. 2.

105 Maria DEBBORA mystica, &c.

minus in victoria contra Diabolum & peccatum, quam transacto triumpho suæ Conceptionis Maria in Iudææ montanis obtinuit salutifero suæ sibilo vocis, ex toto suum superavit Sponsum, cui nec attribui potuit magnificum illud trophyum, nec vincendi modum in Salutatione audit. Audi Debboram quasi loquenter in Ephraim monte pro Maria ad Baracum Sancti nostri Iosephi effigiem, Iudicum 4. vers. 9. sic: *Sed in Iudicium
hac vice victoria non reputabitur ti-
bi, quia eadem erat utriusque
laus luminaris; & in Maria reluet
ex toto Ioseph. Gentiles Reges Ma-
gi concito gradu ab Oriente currunt
in Jerosolymam, Regem conquirentes
Iudæorum. Praesepis ubi impera-
tor jacebat, locum offendunt. Et in-
trantes domum invenerunt puerum cum
Maria matre ejus, ut legitur Matth.
cap. 2. vers. 11. Cùm nulla hîc fiat ab
Evangelista de Iosepho mentio, quæ-
runt Doctores, an Ioseph Magorum
adorationi adfuerit? Plurimi negant,
sed nonnulli bonæ noræ Patres cum
S. Alberto Magno affirman, Iosephum
prædictæ Regum adfuisse adora-
tioni, meruisseque Dominum facie
ad faciem unâ cum Maria matre vi-
dere, adorasse vagientem, & linguâ
cœlesti loquentem audivisse puerum.
Sed cur Matthæus, memoratâ
Mariæ infantuli Iesu matre, pre-
sentiam subicit & omittit Iosephi?
Breviter cum Cornelio à Lapide du-
bium dissolves; at enim ille, Ioseph
sub nomine Mariæ conjugis sua intel-
ligitur. Ecce quâ reciproca lau-
de & singularissimo encomio Ioseph
est ab omnibus extollendus. In ipso
tanquam in Sole resplendet ut Luna
Maria; & in Maria ut Sponsa & Iesu
Matre intelligitur Ioseph Sponsus,
Christique Domini matrimonialis
Pater.*

147.

*Esto quod piè sit dictum, Iosephum
à Domino pari laudum encomio decora-
tum fuisse ac Mariam Sanctissimam, quod fulcire videtur suis ver-
bis S. Bernardinus Senensis tomo 4.
serm. de S. Ioseph, art. 3. jam post me-
dium, ibi: *Piè quidem credendum est,*
*non tamen afferendum, quod piissimus
Filius Dei IESUS pari privilegio de-
coravit suum putativum patrem sicut
suam sanctissimam Matrem. Nihilo-**

Nihilominus aliis vicibus partita 148.

O est

Francis.
Ossuna.
S. Joannes
Baptista.
primus fuit
Christia-
nus.

i. Timo-
th. 2. verba
14.

R. P. Mart. del Castillo, Paneg. Mar.

Judicium 4. est *Maria* suo cum Sponso *Iosepho* sui gloriam triumphi, ut pari victoris *Ioseph* decoretur encomio, quo *Maria* victrix fuit apud Elisabetham laudata. Legisti illum historiæ nostræ textum? Sed in hac vice *victoria* non reputabitur tibi? Ergo alia vice *victoria* erat adscribenda *Baraco*, sicut & *Iosepho* in duce illo vividè figurato? Intellectum litteræ lucratus *oris*, si perlegas exegesim historiæ suprà in principio positam, ad finem numeri 4. & 6. Omitto *Iosephi* victoriæ, cùm Virgini desponsabatur, ex illo Germani Constantinopolitani Archiepiscopi oraculo, suprà dato numero 140. *Iosephque* virtutibus forte victor exit, :: ad serpentem illum malorum auctorem decipiendum. *Victoriæ* enim, quam etiam habuit *Maria* in dæmonis deceptione, *Iosepho* debemus adscribere; nam mediante *Iosepho* Sponso, nequivit discernere dæmon an ex viri semine, an verò ex Virgine Dominus nasceretur. Sed in hac vice (ait ad *Iosephum* in allegoria Deipara) *victoria* non reputabitur tibi; quia in manu Virginis, sive in voce mea (Domino disponente) exultavit Ioannes à dæmonis & peccati oppressione liber. Alia enim vice *victoria*, non mea, sed quod magis est, ipsius filii mei *Iesus*, tibi ô *Ioseph* imputabitur ad trophæum. Communi Doctorum plau-*tu* de Christi Domini infantuli in

Suprà.

S. German. *Victoria* *Maria ad-*
scribenda *Iosepho,*
qualis fue-
rit.

Isaia c. 19. *Egyptum* fuga intelligitur illud *Isaiae* cap. 19. vers. 1. vaticinium: Ecce Dominus ascendit super nubem levem, & ingredietur *Egyptum*, & commovebuntur simulachra *Egypti* à facie ejus. Veluti pro triumphali curru bellipotens infans Christus nubem feligit ad trophæum de dæmonibus habitantibus in idolis obtinendum. Primum nubes illa mysticè figuravit Christi humanitatem & corpus, in quo veluti in eximio curru devenit in *Egyptum* ad bellum. Secundò nubes illa levis, Virgo fuit *Maria*, ex D. Ambro. ronio, Cyrillo, Procopio & alis: cujus gremio brachiisque, tanquam Cherubico curru triūphaturus Christus *Iesus* deportatus fuit in *Egyptum*. Tertiò per nubem illam levem, absque onere fomitis peccati, Sanctum intelligo *Iosephum*, qui non mo-

dò dicendus est *nubes*, communi ju-
storum titulo, cum *Isaia* cap. 60. vers. 8.
verùm etiam quia ad litteram Domi-
nus super ipsum ascendit quando, ut
inquit Rikelius Doctor Ecstaticus,
Accepit *Ioseph* puerum, forte in pro-
priis ulnis & scapulis in *Egyptum*
bajulavit. In quibus *Ioseph* ulnis non
minus bellipotens puer, tanquam in
triumphali & glorioso curru pergebat
pulcher, ac in *Maria* brachiis. Di-
cebat enim S. Augustinus tom. 8 sup.
tit. *Psalmi* 44 sic: pulcher natus infans,
pulcher in utero, pulcher cùm fugeret,
pulcher in manibus parentum, *Mariæ*
scilicet & *Iosephi*. Ad *Iosephum* enim,
tanquam ad custodem & portatorem
infantuli, non ad *Mariam*, ab Angelo
Math. 2. vers. 13. dictum fuerat: Surge,
& accipe puerum & matrem ejus, & fu-
ge in *Egyptum*. Vix intrat *Egyptum*
cum *Iosepho* & *Maria* matre *Iesus*,
quando ad ejus ingressum fana con-
cutiuntur tremore, & idola ferè 665.
commota suas in facies cadunt, fuga-
tis dæmonibus, quorum illa erant
spurcissima domicilia. Hæc Christi
infantis de idolis, dæmoniorumque
fugatione traditio certissima est, ha-
bens Patronos D. Hieronymum, Cy-
rillum, Procopium, & alios apud
Cornelium à Lapide super cap. 44. *Ie-*
remia, sub vers. 30. Unde Ruffinus
cum Palladio in his. *Lausiana*, cap. 52.
sic libro 2. cap. 7. habet: Vidimus in
Thebaide, in finibus Hermopolis tem-
plum, in quo ingresso urbem Salvatore
cederunt omnia simulachra in faciem
super terram. In tot idolorum jactu-
ra & dæmonum ejulatu, superstitionis
Egyptiorum caterva (ut in libro de
Infantia Salvatoris, alijs apocrypho
& non probato, refertur) clamitat,
& in novum hospitem *Iosephum* que-
relis insurgunt *Egyptiorum* divini,
à cuius ingressu in urbem suorum
idolorum communionem experti
fuerant à facie ejus. Non feminæ pul-
cherrimæ & Virginis, ob mulierem
sexum; non infantulo semestri *Iesus*,
& suo judicio impotenti, tribuunt
de idolis dæmonibusque triumphum;
sed jam adulto *Iosepho*, viro perfecto,
facie decora, & severo ac venerabili
vultu, noviter adventanti victoriæ
de suo superstitionis adscribunt cultu.
Eccinè *Iesus* triumphat, infantulus
vincit, & *victoria* tota in publica
x̄stimatione

bes levis,
in quam
Christus
pulcher de-
bellerator
ascendit.
Dionys.
Carthus.

x̄stimatione *Egyptiorum* reputatur
Iosepho. Non *Mariae* adscribitur, non
infantulo tota deturbatio idolorum,
quia permittente Domino, Christus
suo in putativo parente novam exci-
pit gloriam; nam ut *Ecclesiast. c. 3. vers.*
13. dicitur: *Gloria hominis* (exurgit)
ex honore patris *sui*. Totam igitur,
quam obtinuit Christus puerulus in
Egypto publicam *victoriæ* (ut ap-
pellat Chrysologus sermone 150. lit-
terā F.) permisit ab idolatria, non
sibi, non *Mariae*, sed suo tutelari at-
tribui *Iosepho*, ut in honore parentis
adhuc in tenera, ætate extensivam
quandam exciperet gloriam. Mens
nostra quodammodo illuminata cla-
rescit verbis nostri Angelii del Pas-
tom. 1. sap. *Lucam*, cap. 24. ad caput
Evangelii primum sic de *Iosepho* lo-
quentis: Herodem armatum delusit,
& *Egyptum*, quain diis suis tumultua-
bat, placavit, dejectis idolis, &c.
Non fuit ipse *Ioseph*, sed Christus,
qui tumultuantem monstruosis diis
suo placavit ingressu *Egyptum*; &
tamen author iste Herodis derisionem,
& Heliopolis placationem attribuit *Iosepho*, ut potè qui per *Je-*
sum, cuius gerebat curam, *victoriæ*
laudem promeruit in dæmonum de-
bellatione & ruina.

149.

Qualiter non erit credere pium,
ad *Iosephi* corporalem præsentiam
& ingressum in *Egyptiorum* me-
tropolim, omnia corruisse idola, dæ-
moniaque cunctæ in illis reclusa lon-
gè effugisse, quando sic *Iosephi* no-
men solummodo invocatum dæmoni-
bus extat ominosum, ut ad *Iosephi*
nomen contremiscant, sicut ad *Mariæ*
nominis prolationem, uti jam su-
suprà diximus hac in Illustratione,
num. 140. Sed cur dæmones sic ad au-
ditionem *Iosephi* nominis paveant,
nec facile rimari valet, nec vulgare
est, nisi dixeris, eum hoc privilegium
è Virginis suæ Sponsæ *Mariæ* pala-
go virtutum hausisse feliciter, quæ
tantæ majestatis sponsum: siquidem
*Totum quod in Maria laudes dici pos-
test*, *Ioseph* ambit & amplectitur, ut
concionabatur Caroli V. Ecclesias-
tes sup. *Misus est*, cap. 34. libri 1.
Memorare, nos cum Chrysologo
Iosephi no-
men qualis
ter sit pro-
frat. 4. num. 56. *Mariæ nomen proph-*
phetæ esse germanum. Ergo si eadem est
manum, si
R.P. Mart. del Castillo, Paneg. Mar.

Mariæ & Iosephi laus: etiam *Iosephi* *cum Maria*
nomen prophetæ germanum est. Nam
sicut ejus Sponsa Virgo, propheticè
fuit in illa Moysis sorore prænunta-
ta Mariæ: sic noster vir justus *Ioseph*,
prophetice vel in nomine, in illo *Ioseph*
nostro fuit sacratus impletum. Immo
verius ac excellentius quæ in *Ioseph*
illo veteri patriarcha, nomen
Ioseph in nostro sanctissimo viro, quæ
prophetæ germanum, fuit dæmoni-
bus ominosum, & totius inferni ar-
gumentum ruinæ; ideo dæmones *Ioseph*
audire nomen sic exhorrent.
Noverat diabolus per Scripturas Fi-
lium Dei adventurum, & ex illibata
Virgine nasciturum timidus expe-
ctabat, quia se Filii Dei incarnati
potentia destruendum minimè dubi-
tabat; idcirco quidquid ad prædi-
ctum quomodolibet expectabat my-
sterium, diabolus timore horribili
formidabat. Cum ergo benè callus-
set dæmon, nomen *Ioseph* interpre-
tari *Additamentum Dei* (ex Hepta-
glotto Lexico in Syriaca voce *Ja-*
osph,) centoculus spectabat, quando
Dominus suum verbum *adjicere*, seu
humanitati addere decrevisset. Inter
Divinæ Incarnationis oracula illud
Patres tanquam clariss & excellen-
tiss venerantur, quod apud *Isaiam*
cap. 7. vers. 14. expressius divinum *Isaiæ* cap. 7.
prænuntiavit mysterium: Ecce Virgo
concipiet, & pariet filium, &c. At
Virgo nec conceptura, nec paritura
erat Emmanuel Christum, nisi
prout jam desponsata *Iosepho*: igitur
in illo vaticinio *additamentum Dei*,
videlicet *Ioseph*, jam mysteriose la-
tebat? Dico ergo, inibi in præfato
Isaiæ Oraculo, *Iosephum* Sanctum
nomine, personâ, & statu, sicut &
semine, seu profapiâ, arcanâ & occul-
tæ semper latuisse. Nomine, quia ubi
Isaiæ præfato septimo capite, vers. 10. Ibidem:
dicitur, Et adjicit Dominus loqui ad
Achaz, &c. ultrò ei promittens my-
sterium Incarnationis in signo Vir-
ginis, quæ in sensu composito Vir-
ginis, conceptura erat; Hebraicè ad
litteram *Ioseph* nomen reperitur, ait
enim textus *וְיַהֲוָה יְהֹוָה יְהֹוָה*, Va *Ioseph* *יהֹוָה* dabber. Et adjicit, &c.

Joseph no-
men sonat
Addita-
mēnum
Dei
Edmund.
Cast.

Ex Illu-
str. I. n. 20.

Fracas.
Offun.

D. Chry-
solog.
Iosephi no-
men qualis
ter sit pro-
frat. 4. num. 56. *Mariæ nomen proph-*
phetæ esse germanum.

O 2 Chaldæus